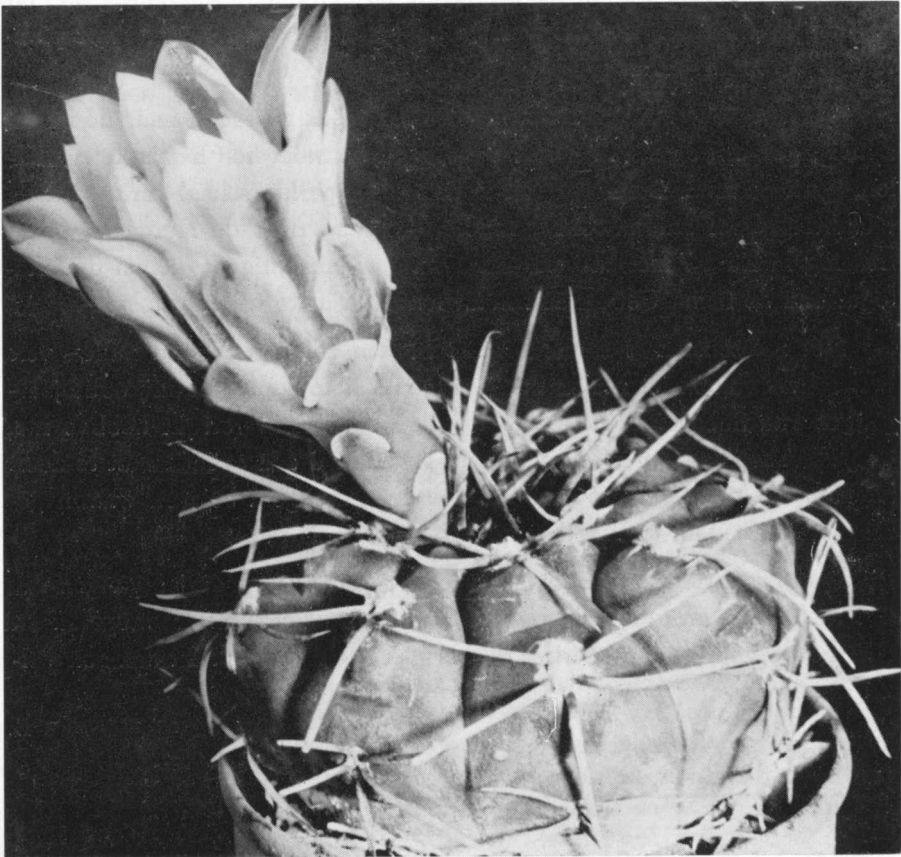

SUCCULENTA

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS
VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Gymnocalycium moserianum Schütz, vergrootte opname.

foto: Schütz

Lees het artikel op pagina 37

Van maand tot maand

Zo juist hebben we onze Voorzitter weer in zijn huis kunnen begroeten; hij zag er na zijn veelomvattende reis perfect uit en hij was verlangend het materiaal dat hij had meegebracht, in de vorm van planten, zaad en foto's, te bewerken. Het kan niet anders dan dat deze reis veel zal blijken te hebben opgeleverd.

In dit nummer treffen we op pagina 35 het laatste reisverslag aan en ongetwijfeld zal dit gevolgd worden door een aantal opstellen over planten op deze reis verzameld.

Verscheidene Succulenta-leden hebben reeds gevraagd naar de mogelijkheid planten en zaden hiervan te kopen; ik moet hen helaas teleurstellen, want de Heer Buining heeft slechts op beperkte schaal verzameld en uitsluitend voor studiedoeleinden. Zij, die zaad door de Heren Horst en Buining in Zuid Amerika verzameld willen bemachtigen, dienen de catalogus van de firma Uebelmann in Zwitserland af te wachten.

Het zaaizeizoen is intussen aangebroken en ongetwijfeld zullen vele liefhebbers volop met zaaïen bezig zijn. Het is te hopen, dat zij oude jaargangen van Succulenta hebben doorgekeken en zich verrijkt hebben met de gegevens, die daar in vermeld zijn. Het is zeer aan te raden dit te doen en er is ook wel behoefte aan, want ik krijg geregeld brieven waarin gevraagd wordt naar zaaimethoden, grondmengsels etc.

Aan deze brieveschrijvers wil ik vooral de raad geven de jaargangen van de laatste tien jaar te bestuderen, want het is nu eenmaal niet mogelijk dit alles nog weer eens in een brief te schrijven, hoe graag ik dit ook zou willen doen.

B.

Voorzitter: A. F. H. BUINING, Burg. de Beaufortweg 10, Hamersveld (U.), Telefoon 03496—226.
Secretaresse: Mevrouw J. GRULLEMANS VAN BERGHEM, Heereweg 19, Lisse, Tel. 02530—3439.
2e Secretaresse: Mevrouw E. A. M. VERDUIN—DE BRUIN, Wilhelminasingel 28, Pijnacker.
Penningmeester: H. G. HELLENDORP, Doornstraat 172 a, Scheveningen, Postrekening 68 05 96 of rekening 325, Raiffeisenbank, Keizerstraat 122, Scheveningen.
Redacteur: Dr. B. K. BOOM, I.V.T., Postbus 16, Wageningen, Tel. 08370—3141; thuis telefoon 2146.
Redactiecommissie: C. BOMMELJE en D. J. VAN VLIET.
Bibliothecaresse: Mevrouw H. VRIESENDORP VAN AALDEREN, Ligusterweg 2, Oostvoorne.
Boekenlijst op aanvraag verkrijgbaar tegen 50 cent aan postzegels.
Het lidmaatschap kost voor de leden in Nederland en België f 10,00 en voor leden in het buitenland f 15,00 per jaar met gratis maandblad „Succulenta”.
Kopij moet uiterlijk de 18de van de maand in het bezit van de redacteur zijn.

Op „cactusjacht“ in Brazilië

door A. F. H. BUINING

Derde en laatste brief

De geasfalteerde weg tussen Curitiba en Sao Paulo slingert zich aanvankelijk door een bergachtig gebied, waarvan de hellingen begroeid zijn met oerwoud. Wij troffen het, dat telkens groepen bomen en wilde heesters in bloei stonden, die de bergflanken blauw, purper en goudgeel kleurden.

Voor een plantenliefhebber zijn grotere steden alleen maar vervelend en na een kort bezoek aan de vroeger zo bekende cactusverzamelaar Harry Blossfeld, verlieten we de millioenenstad Sao Paulo naar Belo Horizonte, eveneens een grote stad in de staat Minas Gerais.

We bezochten daar een slangeninstituut, dat serum tegen slangenbeten maakt. Na Belo Horizonte begint het interessant te worden. Bij Curvelo sloegen we rechts af richting Diamantina. Weldra vonden we daar de eerste interessante cactussen, zoals *Discocactus tricornis*, die in zuiver kwartzand groeit en *Pilosocereus minensis*, die op de rotsen, gekleurd met fraaie bessen, stonden te pronken. Nóg voor Diamantina vonden we nog een gebied met prachtige grote *Discocactus tricornis*. Overal rond Diamantina vindt men verspreid diamantdelvers. Enorme zand- en grinthopen worden daar verzet, uitgespoeld en de laatste restanten worden met een stokje en met de neus er boven op nagesnuffeld naar diamanten. De mensen hebben er slechts een armoedig bestaan.

We lieten na één nacht het oude diamantdelversstadje achter ons en trokken een van de meest interessante berggebieden in, die in Minas Gerais voorkomen. Na tot hoog in de bergen geklauterd te hebben, waarbij men helaas dikwijls tevergeefs zoekt, vonden we de schaarse en zeldzame H. 106. Van Diamantina tot Capelinha treft men een aantal Serras aan, waarvan wel de meest bekende zijn Serra Negra, Serra Ambrosio en de Serra da Noruega. Men vindt ze echter op vrijwel geen enkele kaart. Deze bergketens zijn moeilijk bereikbaar en bovendien door het vrijwel ondoordringbare oerwoud zeer lastig te bestijgen. Wij vonden er *Parodia gummifera* groeiend in zuiver kwartzand en een nieuwe, verwante soort, die echter niet de onder de huid de met een soort lijm gevulde cellen heeft. We vonden slechts een kleine groep planten. Eveneens troffen we op de berghelling waar deze nieuwe soort groeit, ook in kwartzand, prachtige groepen *Cephalocereus densilanatus* aan. *Parodia gummifera* behoort, ook naar mijn mening, niet in het geslacht *Parodia* thuis. Gelukkig kon ik bloeiende planten en bloemdoorsneden fotograferen en met heel veel moeite enige restant zaden uit de planten peuteren. Zeker is, dat dit zo moeilijk te bereiken gebied in de toekomst nog wel eens verrassingen kan brengen.

Maar we wilden verder en onze 20-jarige 8-cylinder Ford trok ons welgemoed weer terug naar Curvelo en van daar verder naar het noorden. Hier begint weldra het gebied van de *Melocactus*. In de Serra do Cabral

vonden we naast een paar zeer interessante, ons onbekende, Cereussoorten. enorme zware exemplaren van *Discocactus tricornis*, wellicht een variëteit van de typeplant.

Zoals gezegd troffen wij weldra in groten getale vertegenwoordigers van Melocactus aan. Planten met vaak een prachtig cephalium en getooid met verschillend gevormde en gekleurde vruchten. Het is onmogelijk al deze species op zo korte termijn volledig te determineren, evenals de vele Cephalocerei die wij konden verzamelen.

Bij Caetité werden we door zware regens vastgehouden. Wel konden we nog een zijsprong maken naar het westelijk gelegen Riacho de Santapa in de richting van Bom Jesus da Lapa, waar we een bijzonder interessante Melocactus vonden.

Door de zware regens raadde men ons ernstig af om via Macaubas naar het noorden te trekken, zodat we rechts afsloegen naar Brumado. Langs de weg groeien daar in het wilde struikgewas grote hoeveelheden *Stephanocereus leucostele*. De prachtige, slanke, witte zuilen met het bekende doorgroeide cephalium steken ver boven de grote heesters uit. Hier troffen we, zoals trouwens op vele andere plaatsen, eveneens *Arrojadoa rhodantha* aan, fraai bloeiend en vruchten dragend. Verder naar Vitória da Conquista begint hier en daar *Cephalocereus glaucescens* voor te komen met haar azuurblauwe stammen.

Na Conquista volgden we de nieuwe, geasfalteerde weg ver naar het noorden tot de tweelingstad Juazeiro-Petrolina, gelegen aan weeszijden van de machtige rivier de Rio Sao Francisco. Het was een enorm lange tocht met de prachtigste planten langs de weg, te veel om allemaal in een reisbrief te vertellen. Laat ik hiervan alleen zeggen, dat we de beroemde *dybowskii* op twee plaatsen vonden en als dollemannen foto's maakten. Tussen deze wollig witte droomzuilen groeit *C. glaucescens* met een blauwe kleur waarvan men zich geen voorstelling kan maken, als men het niet gezien heeft. Laten we hopen, dat de dia's gelukt zijn. Met Kerstmis zaten we midden in dit gebied, waar de *dybowskii* als witte kaarsen uit de catinga oprijzen. Deze catinga is beroemd en berucht, ondoordringbaar door de dorens, giftige slangen en brandende planten. Wanneer je er 10 meter in door tracht te dringen kom je bebloed en met jeukende huid terug. Deze wonden blijven wekenlang jeuken. Een cactusliefhebber is blijkbaar niet normaal en we trokken naar onze witte zuilen toe, alles trotserend. Voor de echte plantenliefhebber is deze catinga een paradijs, voor een normale reiziger een hel. Al verzamelend kwamen we nog circa 60 km in Pernambuco en keerden toen terug langs een andere weg naar het zuiden, o.a. via Teófilo Otoni. Na 46 dagen trekken kwamen we tenslotte weer thuis in Arroio de Seca.

Deze laatste brief wil ik kort afsluiten. We maakten nog een reis van 3 weken door Rio Grande do Sul, waarvan een week in Uruguay, waar we de echte *Notocactus caespitosus* syn. *Notocactus minimus* weer vonden en een nieuwe Notocactus. Rio Grande do Sul is rijk aan de mooiste cactus- en nog lang niet uitputtend doorzocht. Tenslotte waren we nog 4

dagen in het zogenaamde Parodia-gebied, waar ook *Notocactus graessneri* in verschillende tinten voorkomt.

In totaal reden we met de oude Ford 22000 km. Dank zij de grote doortastendheid en liefde voor de planten van de heer Horst was dit een botanische reis, zoals maar weinigen kunnen maken. Het verzamelen van cactussen in dergelijke gebieden is uiterst moeilijk, dikwijls zeer gevaarlijk en alleen de brandende liefde voor deze planten maakt het mogelijk, dat er nog steeds enkelingen gevonden worden die er weer op uit trekken om cactussen te verzamelen. De heer Horst ben ik uiterst dankbaar.

In de komende afleveringen van Succulenta hoop ik op details terug te komen.

Twee nieuwe *Gymnocalyciums*

door Dr. SCHÜTZ, Bohumil, Brno.

Zie de afbeelding op de voorpagina

In de laatste jaren werden vele planten van *Gymnocalycium* ingevoerd. Een bijzonder bont gezelschap vormden die uit de groep der Trichomosemineae. Er bevonden zich exemplaren bij, die zodanig van reeds vroeger beschreven soorten afweken, dat het wel nieuwe soorten moesten zijn.

Backeberg beschreef reeds 3 variaties als variëteiten van *Gymnocalycium ochoterenai*, n.l. var. *polygonum*, var. *tenuispinum* en var. *variispinum* benevens een *Gymnocalycium intertextum* als zelfstandige soort. Er zijn echter nog minstens twee andere goede species die ik als *G. moserianum* en *G. kozelskyanum* beschreven heb. De latijnse diagnosen en de beschrijvingen zijn te vinden in het Tschechoslowaakse tijdschrift „Kaktusy 66”, blz. 28 en 47. Op deze plaats moge ik ze als volgt karakteriseren :

G. moserianum heeft in vergelijking tot de reeds vroeger beschreven Trichomosemineae tamelijk brede en vlakke ribben die slechts weinig knobbelig zijn en ondiepe, dwarse groeven bezitten. De kleur van de plant is donkergrijsgroen. De areolen zitten tamelijk ver van elkaar (20 mm). De 3—5 randdorens zijn ca. 25 mm lang, aan de basis donkerbruin, bovenaan lichter. De bloemen zijn wit met wijnrode keel. De meeldraden zijn bovenaan eveneens wijnrood.

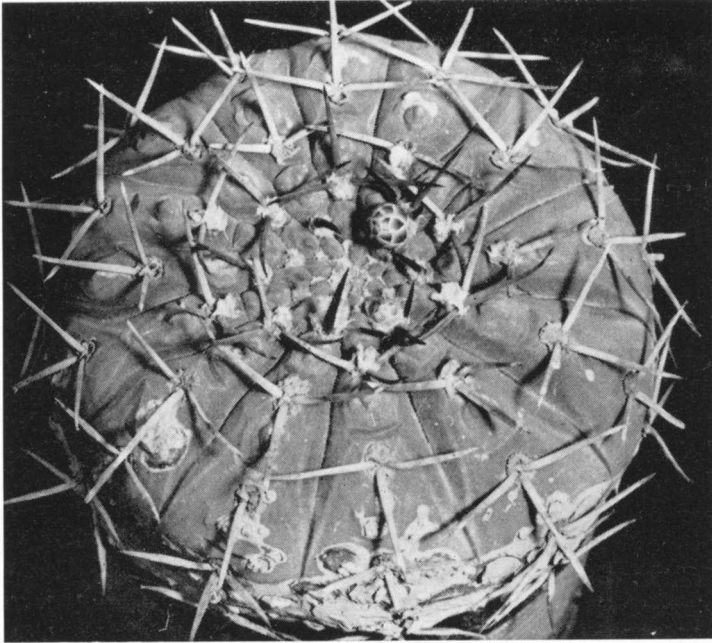
Deze planten werden verzameld door H. Fehser en als „Gymn. sp. Serr.” ingevoerd. Soortgelijke vormen komen eveneens in de verzamelingen voor als „Gymn. sp. Hig.”

Daar de vindplaatsen van sp. Serr. (Serrezuela) en sp. Hig. (La Higuera) slechts ca. 50 km van elkander verwijderd zijn, is het geen wonder, dat het hier om dezelfde soort gaat.

De heer Günther Moser, wiens naam de nieuwe soort draagt, is een bekend Gymno-specialist. Hij heeft zich verdienstelijk gemaakt met het onderzoek naar de *Gymnocalyciums* uit Paraguay, waarbij hij zeer waardevolle inlichtingen omtrent bijzondere vindplaatsen van A. M. Friedrich heeft verkregen. Daardoor werd onze kennis omtrent de cactussen van Paraguay aanzienlijk uitgebreid. Het holotype van *G. moserianum* heb ik van hem gekregen.

G. kozelskyanum verschilt van de vorige soort niet alleen door de bronsachtig roodbruine kleur van de plant, doch ook door enkele andere markante eigenschappen.

De ribben zijn breder en nog vlakker, de dwarsgroeven nog ondieper,

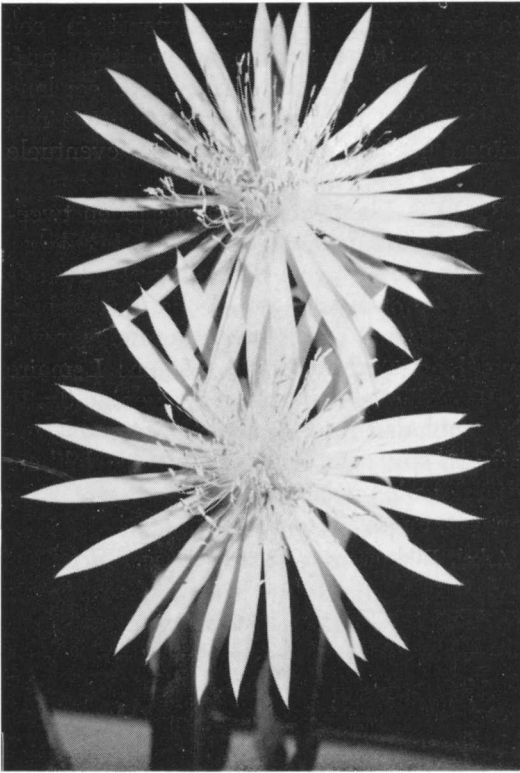
Gymnocalycium kozelskyanum Schütz 2/3 natuurlijke grootte
foto: Schütz

de knobbels ontbreken, ze zijn slechts even aangeduid. Ook de lengtegroeven tussen de ribben zijn uitzonderlijk ondiep, zodat de vorm van de plant op een ring gelijkt. De 3 dorens zijn krachtig, priemvormig, stijf en rechthoekig gesteld. De bloemkleur is diep rose, naar het midden purperrood. Deze planten werden in 1963 geïmporteerd en op Backeberg's aanduiding als *G. vatteri* verspreid. Dit was kennelijk een vergissing; een jaar later werden vormen van *G. vatteri* geïmporteerd, die sterk van *G. kozelskyanum* verschilden.

Deze soort komt kennelijk uit Cordoba. De heer Ludvik Kozelsky was een voortreffelijk cactuskweker uit Tschechoslowakije, die destijds een van de grootste verzamelingen verzorgde.

Beide nieuwe soorten komen als originele natuurplanten in vele verzamelingen voor. Ze zijn mooi en karakteristiek, groeien goed en hebben mooi gekleurde, tamelijk grote bloemen van het voorjaar tot in de herfst.

De naamgeving zal er hopelijk toe bijdragen, dat zij aan bastaardeering zullen ontkomen en als soortechte zaailingen het sortiment van dankbare en het kweken waardige soorten uitbreiden.

K. P. VAN ARKEL

Epiphyllum

strictum Br. et R.

Soorten van het kleine geslacht *Epiphyllum* worden in de meeste verzamelingen niet veel aangetroffen. Dit te betreuren feit zal wel zijn oorzaak vinden in de grote afmetingen van de planten en de afwijkende cultuur t.o.v. de bol- en zuilcactussen. Er zijn echter soorten die als kleine plant kunnen bloeien terwijl het kweken ervan in een normaal cactuskasje kan geschieden.

Voor ruimtebesparing dient men de takken loodrecht omhoog te laten groeien. De standplaats moet zo worden gekozen

dat de felle zonnestralen op het midden van de dag, de planten niet beschijnen. Morgen- en avondzon verdragen de planten goed, en ze minnen een vochtige atmosfeer die in de meeste cactuskasjes niet gevonden wordt, vandaar dat men de planten hierin tegemoet moet komen door enkele malen per dag een licht broesje te geven.

De potgrond die voedzaam, humusrijk en zeer doorlatend moet zijn, wordt in de zomer matig vochtig gehouden, terwijl in de winter zoveel water wordt gegeven dat de potgrond niet stofdroog wordt. De planten groeien goed bij een temperatuur van 20–25 gr. C., in de rusttijd voorkomt men kouvlekken door de temperatuur niet beneden 8 à 10 gr. C. te laten dalen. De boven afgebeelde bloem van *E. strictum* is wel een van de mooiste *Epiphyllum*-bloemen. De vrij van elkaar staande witte bloembladen, de verspreid staande meeldraden, de rose stijl en de gele stempels geven de bloem een uitzonderlijke schoonheid. Het is jammer dat men van deze schoonheid slechts één nacht kan genieten; het is n.l. een nachtbloeier. Evenals andere *Epiphyllums* bloeit *E. strictum* in de nazomer, de foto is in de derde week van augustus gemaakt, het waren de eerste bloemen in dit seizoen. Knoppen die in de loop van september ontstaan komen als regel niet tot ontwikkeling, zij worden geel en vallen af.

E. strictum is geschikt voor kamercultuur, vooral geschikt voor een venster op het oosten, waardoor hij van het morgenzonnetje kan genieten.

Deze standplaats en geplaatst in een bloempot, die gezet wordt in een grote sierpot, waarin de overtollige ruimte gevuld is met vochtige turf-molm, geven vrij grote zekerheid van bloei. Als de takken \pm 60 cm lang zijn kan men het groeipunt van de takken uitnipen, waardoor deze niet verder zullen groeien. Dit uitnipen heeft geen invloed op eventuele bloei.

Epiphyllum strictum Br. et R., 1913. Plant tot 3 m hoog; leden tweevoudig: de eerste lang, stijf, recht, steelrond, met geelachtige, bladerige, dunne en houtige korsten bezet, van boven twee vleugelig; de tweede breedlancetvormig of ellipsvormig, spits of stomp, aan de basis steelrond, lichtgroen, later blauwachtig groen, soms met rood overlopen randen, zwak gekerfd; bloemen 22–25 cm lang, lang trechtvormig, volgens Lemaire 15–17 cm diam.; bloembuis 13–15 cm lang, dun, groen, met enige 8–12 mm lange schubben; buitenste bloembladen rose; binnenste wit, smal, gespitst, 6–8 cm lang; meeldraden wit; stijl rose of rood met gele lobben; vruchten kogelvormig, 4–5 cm diam.; zaden zwart.

Groeiplaats: Z. Mexico, van Guatemala tot Panama.

Ingezonden door de heer K. P. van Arkel, Ellecomstraat 12, Den Haag.

Melocactus onychacanthus Ritter
met vrucht

foto: Fr. Ritter

Melocactus onychacanthus

Ritter

in Succulenta 45: 118 (1966).

Half bolrond, 10–14 cm diam., cephalium 6–7 cm breed, tot 10 cm hoog, met rode borstels; ribben 9–10, 2–3 cm hoog, de knobels smal, tussen de areool weinig uitstekend; areolen wit, ovaal, 4–6 mm lang, 10–18 mm van elkaar; dorens roodbruin, sterk naar buiten gebogen, 7–12; randdorens 10–25 mm lang; middendorens 1–8, naar buiten gebogen; bloemen 18–23 mm lang; nektarkamer tonvormig, 4–5 mm lang; bloembuis daarboven buisvormig of iets trechtvormig, 5–6 mm lang, met enkele kleine rode schubben; onderste meeldraden dikker, verscheidene mm lang, een ring vormend; daarboven ingeplant op de gehele buis en zó kort gesteeld dat bij de zoom de helmknoppen bijna op de buiswand zitten; stijl wit met 4 witte stempels; bloembladen nauwelijks omgebogen, 4–5 mm lang, karmijnrood, lijnvormig, stomp; vrucht purperrood, bovenaan karmijnrood, knotsvormig, glad, 15–20 mm lang; zaad zwart, met knobels, ca. bolrond, 1 mm diam., met klein basaal hilum.

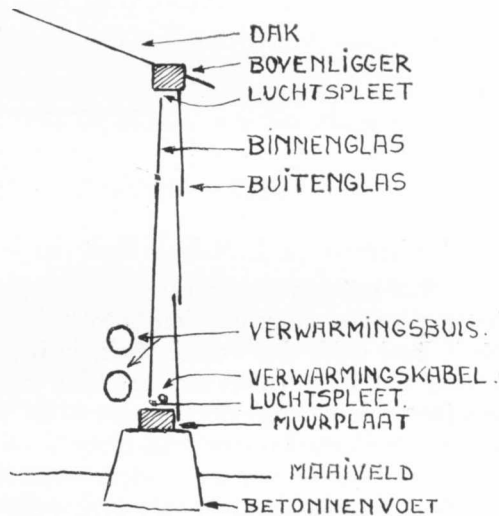
FR 700. Groeiplaats Balsas, Peru.

Van licht en lucht

door D. J. van VLIET.

Het licht is voor planten in het algemeen, maar voor onze cactussen en vetplanten in het bijzonder heel belangrijk. Het is juist in de winter dat wij, speciaal bij in de winter groeiende vetplanten, alles moeten doen om zoveel mogelijk licht op onze planten te krijgen. Het zal u opvallen dat ik niet over zon spreek maar over licht. Velen van ons bezitten kasjes en bakken in stadstuinen en op andere plaatsen waar in de winter de zon meestal verstek laat gaan. Leest men nu over zon, dan kan men denken dat dit artikeltje op hen geen betrekking heeft. Doch ook diegene die het zonnetje gedurende de winter behouden, zullen er goed aan doen van een en ander notitie te nemen.

Als de ruiten van uw kweekruimten aan de binnenkant met condenswater zijn beslagen moet u er eens een vinger langs halen. Met het water zult u ook vuil op de vinger krijgen. Dit is een gevolg van het vasthouden van stofdeeltjes door de condens. Op zijn beurt vormt dit een gunstige bodem voor algen die dikwijls grote oppervlakten van het glas bedekken, vooral op het staande glas. Met een rubber ruitenwisser kunnen wij de ruiten schoon maken. Zorgt er voor dat de ruiten flink zijn beslagen voor u hiermee begint. Vuil en algen zijn dan gemakkelijk te verwijderen. Bovendien legt u eerst kranten over de planten want die zullen een besproeiing met vuil water niet op prijs stellen. Ook aan de buitenkant van de kas maken wij de ruiten schoon.

De met condenswater beslagen ruiten zijn een belemmering in de cultuurresultaten, ook in ander opzicht dan hierboven vermeld. Het condenswater verhoogt de luchtvochtigheid van de lucht in de kas, die in het najaar en winter juist laag gehouden dient te worden. We kunnen dit bereiken door, indien de buitentemperatuur dit toelaat, zoveel mogelijk te luchten. Verder vormt condens zoals wij al zagen een goede bodem voor de algengroei; vooral bij staand glas. Het is uitgesloten dubbel glas aan binnenzijde te reinigen zonder glas af te nemen.

Tenslotte beperkt met condens beslagen glas, ook al is het schoon, de lichtsterkte, vooral juist bij zon. Voorkomen is ook in dit geval beter dan genezen. Als wij op de muurplaat een elektrische verwarmingskabel aan-

brenge en deze op plm. 40 graden C. instellen en het binnenglas plm. 1 cm van de muurplaat speling geven en dit ook tot op 1 cm van de bovenligger laten eindigen, zal er een luchtcirculatie ontstaan van de voet naar boven (warme lucht stijgt immers). Door de hogere temperatuur en het stromen van deze luchtkolom blijft de binnenzijde droog, en algengroei is niet meer mogelijk; bovendien wordt de afgifte van de kaswarmte naar buiten bemoeilijkt, alsmede het lekken er van door de overslagnaden van het glas. Indien deze verwarmingsmethode goed wordt aangebracht, kan zij lange tijd van de winter alleen de kas in de gewenste conditie houden, dat wil zeggen droog en op temperatuur. Voorts is het een goedkope manier van verwarmen, als men gebruik maakt van de speciale nachtstroomtarieven. In de nacht verwarmen is meestal voldoende om ook overdag condens te voorkomen. Een thermostaat kan dit naar believen regelen. Een schets zal een en ander verduidelijken.

Vergeet echter nooit dat luchten bij al deze verwarmingssystemen beslist noodzakelijk is om condens te voorkomen. Eén systeem vormt hierop echter een uitzondering, n.l. de hete luchtkachel met ventilator. De inrichting van een dergelijke verwarming is echter vrij kostbaar, reden waarom ik, voorlopig althans, mijn oude beproefde manier handhaaf.

Ingezonden door de heer D. J. van Vliet, Leuvensestraat 59, Scheveningen.

Onze lezers schrijven....

De heer H. H. L. Rakers deelt ons het volgende mede :

Door mijn werk bezoek ik diverse plaatsen, ook buiten Nederland. Is het maar even mogelijk, dan bezoek ik aldaar een botanische tuin. Voor Nederland geldt dan echter vaak de beperkende bepaling, dat men de kassen met succulenten niet betreden mag. Zo konden mijn vrouw en ik ons hart ophalen afgelopen zomer in de Kew Gardens te London. In een vorig Succulentanummer is hierover al eens geschreven.

Ik wil echter nog graag even vermelden een groots opgezet gedeelte van (ook succulente) alpine planten, welke groep toch vele raakpunten met onze speciale hobby heeft, en ook mogelijkheden voor diegenen die een zonnig stukje tuin of plat dak hebben. In september j.l. op reis door Zuid-Duitsland passeerde ik op een zondagmiddag Heidelberg, en jawel hoor, binnen een kwartier stond ik weer temidden van onze zwijgzame (na uren Autobahn), al of niet bedoornde vrienden in het domein van Prof. Rauh. Terwijl hele gezinnen er vrolijk pratend rondsletterden, kwam het in mij op, eens wat namen te noteren van planten, die mij begerenswaardig toetschen en nog onbekend voor mij waren. Geen grote „struiken” dus. Zo krijgt men een soort verlanglijstje, te raadplegen bij bezoek aan kwekers. Ditmaal hadden de vetplanten een kleine voorkeur. Voor de aardigheid laat ik dit lijstje eens de revue passeren :

Ruschia dualis, *Dinteranthus pole-evansii*, *Faucaria acutipetala* en *F. ver-*

ruculosa, *Euphorbia valida*, *E. polygona*, *E. balsamifera*, *E. esculenta*, *Pachypodium namaquanum*, *Cotyledon reticulata*, *Othonna herrei*, *Mona-denium echinulata*, *Aloe jucunda*, *A. rauhii*, *A. broomii*, *A. conferta*, *Senecio ampliflorus*, *Dyckia cinerea*, *Sedum dasyphyllum*, *Mammillaria yaquensis*.

En nu maar op jacht. Deze opsomming is zuiver willekeurig en een kwestie van smaak, doch kan bij het verzamelen een richtsnoer zijn, vergroot onze plantenkennis en maakt ons wat meer vertrouwd met de schrijfwijze van die voor ons niet-academici, vaak zonderlinge namen. Een van de bekeringen die van deze namen uitgaan, is toch wel, dat zij verhalen van verre, eenzame, voor de meesten van ons onbereikbare streken, en vaak gedachten oproepen aan soms lang overleden pioniers voor onze hobby.

Ingezonden door de heer H. H. L. Rakers, Wieringstraat 27, Zwaag N.H.

De heer A. M. Hamoen schrijft ons :

Op de Vakbeurs „Tuin en Park” (8–12 november Julianahal Croese-laan te Utrecht) was een inzending te bewonderen van een cactusfirma. Als ik goed ben ingelicht werd deze inzending met een gouden medaille bekroond. Hij was samengesteld door . . . de heer Diemel. Het lijkt mij een feit dat de moeite van het memoreren waard is; misschien zijn er wel foto's van gemaakt waarvan er een zo goed is dat hij voor publicatie in aanmerking komt.

Dit lijkt mij belangrijk in de eerste plaats ten genoegen van de heer Diemel, die zoveel voor de liefhebberij heeft gedaan; in de tweede plaats als openbare „cactus en vetplant gebeurtenis”; in de derde plaats, en nu kom ik bij die foto terug, als voorbeeld en getuigenis van een bijzonder smakvolle groepering van planten waaraan wij ons hart hebben verpand. En hierbij denk ik speciaal aan die liefhebbers onder ons die ik de aesthetici zou willen noemen, en onder hen speciaal die met hun planten groepen willen ontwerpen; overigens het een sluit het ander niet uit getuige de heer Diemel zelf. Ook de afdelingen die toch dikwijls medewerking verlenen aan tentoonstellingen kunnen hun inspiratie opdoen aan dergelijke foto's, mits goed genomen.

De indruk die de stand op mij maakte was overweldigend. Daarbij moet men dan nog in aanmerking nemen dat er vele stands waren met prachtig bloeiende planten, terwijl er bij de cactussen nagenoeg niets van dien aard was te vinden. Echter de ruimtelijke ordening van de kleurvariëteiten in het groen en van de vormverscheidenheid van de cactussen was door de heer Diemel zo fijn en innig toegepast dat men hierdoor als het ware werd gevangen en zich waande in een sprookjestuin. Dit lijkt wat overdreven, doch in de tijd dat ik daar rondliep, kreeg ik sterk de indruk dat ditzelfde gebeuren bij vele van de andere bezoekers plaats

vond. De heer Diemel heeft daar een zeer sterk getuigenis afgelegd van wat de cactussen voor hem betekenen en betekend hebben.

Ingezonden door de heer A. M. Hamoen, Jac. van Ruysdaelstraat 30, Groningen.

De heer van Soldt, Middelburgsestraat 30 te Scheveningen deelt ons het volgende mede :

Het artikel over elektrisch verwarmen van de amateurkasjes, is voor mij een aanleiding om er op te wijzen dat er een prima thermostaat (Inventum) in de handel is, voor de billijke prijs van f 19,50.

Het voordeel van deze thermostaat is, dat hij zonder meer in een rand-geaard stopcontact gebruikt kan worden en aan de uitgang dan ook rand-geaard is.

Wanneer ik als leek op cactusgebied, maar als vakman op electrotechnisch gebied de aansluitingen en primitieve voorzieningen, in de amateur- en zelfs in de professionele kasjes zie, dan slaat mij de schrik om het hart, men is zich het gevaar van deze onvakkundige aansluitingen klaarblijkelijk niet bewust.

Vooraf de omgeving in een plantenkas kan zo gemakkelijk onder stroom komen.

Mevrouw R. Dallinga-Mahler, Zoeterwoudse Singel 73, Leiden schrijft ons het volgende :

Ik stuur u hierbij een catalogus van Alton kassen uit Engeland. Wij hebben n.l. het model A7 + fundatie met cuprinol geïmpregneerd, geïmporteerd (wij waren zo geschrokken van de Nederlandse prijzen, meer dan f 2000,— voor de maat van ruim 3×6 m). Hij staat zeer solide en is gemakkelijk met 2 personen op te bouwen. De invoerrechten waren f 200,—, de kas was \pm f 770,— maar de vervoer en opslagkosten waren in verhouding hoog (transport Rotterdam-Leiden b.v. f 120,—).

Nu heeft de firma Alton geschreven, dat als er belangstelling is en een aantal gelijk wordt besteld (ook andere maten) hij een vrachtwagen in Engeland laadt en overvaart en hier de klanten rondrijdt. Wij zouden dan voor het gemak de bestellingen kunnen verzamelen en de douaneformaliteiten vervullen. Is het iets voor Succulenta-leden ?

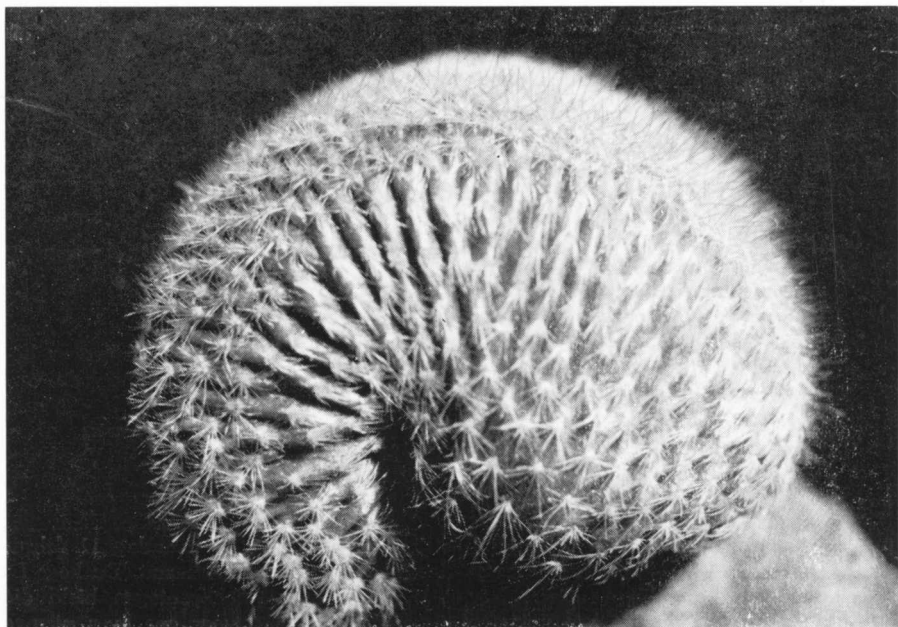
De Fuchsiacub was enthousiast en daar komen enige bestellingen van. De onze heeft 8 ramen die open kunnen en ook de schuifdeur is prettig. Ik heb geen tabletten. Wel een Pelchrim bambino oliekachelkje met \pm 4 m pijp en schoorsteentje (vorstvrij is voor mijn werk genoeg). De A7 zal voor velen te groot zijn, maar de A-serie begint al klein. Ik ben geen importeur en er blijft dus niets aan de strijkstok hangen. De kas is opgebouwd uit eenruiters, geen stopverf (maar ook geen lek).

Liefhebbers dienen zich dus in verbinding te stellen met mevrouw R. Dallinga-Mahler, Zoeterwoudse Singel 73, Leiden. Red.

Het enten van cristaten

Over het enten van cristaten is, voor zover mij bekend, weinig geschreven; daarom volgt hier een en ander over de door mij gevolgde methode.

Men moet in de eerste plaats goed groeiende, zg. vette onderstammen kweken; de beste onderstammen zijn wel *Eriocereus jusbertyi* en *Trichocereus spachianus*, waarbij men bij de laatstgenoemde moet opletten of u wel de echte heeft; in de handel worden namelijk vaak entstammen aangeboden, die hoogstwaarschijnlijk kruisingen tussen *Trichocereus spachia-*

Cristaatvorm van *Eriocactus leninghausii*

Plant: Janssens; foto v. Arkel

nus en *T. schickendantzii* zijn. De echte *T. spachianus* is groener van kleur en heeft een hardere stam en steviger dorens.

Opuntia's kan men voor cristaten-enting ook zeer goed gebruiken, zoals b.v. *Opuntia robusta* waarop snel grote planten worden verkregen.

Een paar dagen voordat men gaat enten, moet men de stammen en de entlingen met anti-schimmelstoffen bespuiten, b.v. Superol; men heeft dan een grotere kans dat de enting gelukt, omdat men dan geen last heeft van schimmels.

Bij het enten zelf moet men een paar dingen in het oog houden; de stam snijdt men bij voorkeur op 15 à 20 cm hoogte af, dus op dezelfde manier als bij gewoon enten. Nu pakt men de cristaat, die men naar eigen inzicht recht of schuin afsnijdt; vroeger was men van mening dat men een cristaat altijd schuin af moest snijden, omdat de cristaat zichzelf van de

stam af zou drukken, als men recht ent. Dit kan men voorkomen door de twee topjes aan beide kanten van de cristaat er af te snijden; op den duur zal dan de cristaat als een prachtige waaier uitgroeien.

Bij de kronkelende cristaatvormen behoeft men natuurlijk helemaal niet schuin te enten, omdat deze cristaten bij recht enten toch wel om de stam heengroeien. Men ziet ook wel dat de cristaten-ent in een V-vormige insnijding van de stam zit. Dit is nogal moeilijk uit te voeren, maar het voordeel is wel, dat men dan een groter snijvlak heeft waarop men kan enten en de enteling er niet zo makkelijk af kan vallen. Dit laatste kan men bij gewoon enten verhelpen, door dickere elastiekjes te gebruiken, deze kan men maken van oude bromfiets- of autobanden; dergelijke elastiekjes rollen er niet af, en de enteling beschadigt minder door de grotere oppervlakte van de elastiekjes. Ik wens u veel succes!

Ingezonden door de heer W. Alsemgeest, Stieltjesstraat 92, Den Haag.

AFD. GOOI- EN EEMLAND

Op 1 november j.l. heeft de heer D. Bouwman, handeldkweker uit Naaldwijk, voor onze afdeling een uiteenzetting gegeven van zijn wijze van cactussen kweken. Wij waren natuurlijk erg benieuwd, ook hoe het er in zo'n bedrijf toegaat.

In het eerste gedeelte van de avond heeft de heer Bouwman een aantal suggesties gegeven voor het kweken van onze succulenten.

Na de pauze werd over het bedrijf in Naaldwijk een film vertoond. Het was een leerzame avond.

— Op de eerste afdelingsbijeenkomst van dit jaar in januari heeft de heer A. J. Timmermans uit Amsterdam een praatje voor ons gehouden onder de titel: „Een halve plant en een theorie hoe cristaten kunnen ontstaan”.

Eerst liet de heer Timmermans ons door middel van dia's een aantal hybrideplanten zien.

Ook een groot aantal chlorophylloze planten bleken zijn kas te bevolken, waarvan hij de kweekwijze uiteenzette.

In het verdere verloop van deze avond kwam het ontstaan van de cristatenvorm aan de orde. De veronderstelling hierover werden verduidelijkt aan de hand van vele schetsen op het bord.

De vergadering sloot om 10.30 uur.

N. G. Hafkamp, secretaris,
van Amstellaan 10 - Loenen a. d. Vecht.

AFD. RIJN- EN DELFLAND

Op onze februari bijeenkomst werd het zaaien in kas en kamer, aan de hand van

een zaaiaanwijzing, behandeld. Een propvolle zaal bewees dat voor dit onderwerp grote belangstelling bestaat.

Het resultaat van de zaaiewedstrijd, waarvoor 4 soorten zaad gratis werd verstrekt, zal uitmaken wie in onze afdeling zich de eer verwerft de beste zaaier te zijn. Wederom kunnen wij op een leerzame avond terugzien en hopen u allen en belangstellenden terug te zien op de vergadering van 9 maart a.s.

R. F. Davidson, secretaris,
Laan van Heldenburg 14 - Voorburg.

AFD. ROTTERDAM

Onze bijeenkomst op zaterdag 11 februari was bijzonder interessant. De heer D. J. van Vliet uit Scheveningen hield die avond een lezing voor ons over nieuwe planten uit Zuid Amerika.

Hij behandelde daarbij geologische gesteldheid, klimaat, vegetatiegordels, en de fauna en flora van het land. Vervolgens besprak hij de nieuwe cactussen die uit dit werelddeel worden geïmporteerd. Spreker illustreerde zijn voordracht niet alleen met dia's, maar had ook een groot aantal planten meegebracht voor kennismaking met nieuwe soorten en voor vergelijking, waarbij hij de landstreek vermeldde waaruit zij afkomstig zijn.

Dank, heer van Vliet, voor de wijze waarop u uw lezing heeft gebracht, waardoor het voor ons niet alleen een nuttige avond, maar ook een van veel genieten is geworden.

J. L. de Slegte, secretaris,
Schiebroeksesingel 31, Hillegersberg.

BALANS PER 31 DECEMBER 1966

ACTIVA

Effecten	f 2000,—
Giro/Bank	f 5417,88
Spaarbank	f 723,61
Voorschot 3 Landen Kon.	f 100,—
Te vorderen contributies	f 500,—
Te vorderen advertenties	f 200,—
Drukwerk	P.M.
Bibliotheek	P.M.
	f 8941,49

LASTEN

Exploitatie Maandblad	f 11417,04
Algemene Vergadering	f 214,30
Bibliotheek	f 309,66
Drukwerk	f 263,60
Secretariaat en diversen	f 659,30
Mutomo Hill	f 60,—
Vooruitbetaalde contributies	f 796,48
Voordelig saldo	f 601,56
	f 14321,94

PASSIVA

Vooruitbetaalde contributies	f 796,48
Nog te betalen cliché's	f 434,15
Mutomo Hill	f 60,—
Nog te betalen kosten	f 200,—
Kapitaal	f 7450,86
	f 8941,49

BATEN

Contributies 1965	f 1724,90
Contributies 1966	f 8637,24
Contributies 1967	f 796,48
Clichéfonds en advertenties	f 1895,30
Rente	f 58,47
Legaat	f 546,25
Verkoop boeken en tijdschriften	f 593,30
Bibliotheek	f 10,—
Mutomo Hill	f 60,—
	f 14321,94

BEGROTING 1967

ONTVANGSTEN

Contributies	f 11500,—
Achterstallige contributie	f 500,—
Advertenties	f 800,—
Achterstallige advertenties	f 200,—
Zaadverkoop	f 1000,—
Rente	f 200,—
	f 14200,—

UITGAVEN

Exploitatie maandblad	f 12000,—
Drukwerk	f 700,—
Secretariaat	f 700,—
Diversen	f 300,—
Bibliotheek	f 300,—
Res. verhoogde portiekosten	f 200,—
	f 14200,—

Drie Landen Conferentie

De Drie-Landen-Konferentie zal dit jaar gehouden worden op zaterdag 24 en zondag 25 juni in de moderne jeugdherberg Monschau-Hargart. De kosten voor dit weekeind bedragen f 19,— per persoon, maaltijden en overnachten inbegrepen.

Uitvoerige mededelingen zullen volgen in het volgende nummer van Succulenta, maar . . . reserveer vast 24 en 25 juni a.s. om bij dit hoogtepunt van het cactusseizoen aanwezig te kunnen zijn en vertroetel tot zolang uw ruilplanten.

J. DE GAST,
Graaf Gerhardstraat 10, Venlo

CACTUSKWEKERIJ A. N. BULTHUIS & Co. C.V.

PROVINCIALEWEG OOST 8 — COTHEN (U.) — TELEFOON 03436 - 267

Uitgebreid sortiment vetplanten en cactussen, speciaal MAMMILLARIA'S
SORTIMENTSLIJST OP AANVRAGE.

CACTUSSEN VETPLANTEN H. van DONKELAAR

CACTUSKWEKERIJ — WERKENDAM — TELEFOON 01835 - 430

Regelmatig nieuwe importen uit Zuid-Afrika — Zaadlijst verkrijgbaar

Sortimentslijst op aanvraag

De gehele week, ook zaterdag, voor liefhebbers geopend — Zondags gesloten.

Wat betekent die naam

door L. C. K O R E V A A R

132 pag. met plm. 4000 verklaringen van de botanische
namen van succulenten

Het boek wordt U toegezonden na ontvangst van f 3,50 per postwissel of
storting op postrekening 55 12 20 t.n.v. Mevr. J. Grullemans van Berghem,
Heereweg 19, Lisse.

D. BOUWMAN

IMPORT — EXPORT

Grote sortering Cactussen
en prima Vetplanten

DIJKWEG 56 b — NAALDWijk
Telefoon 01740—5168.

RUIL EN VERKOOP

Wie helpt mij aan stekken van winter-
harde Opuntia's. Br. aan: A. B. Zand-
bergen, W. van Windenstraat 6, Pijn-
acker (Z.H.), Nederland.

NIEUWE LEDEN :

K. Corbier, Dr. Wumkesstraat 37,
Joure, Fr.
A. Onderdenwijngaard, Mommerstraat 6,
Hoeven, N.Br.
T. B. Boekstal, Marathonstraat 94, Pur-
merend.
P. Reijn, Doornseweg 28 b, Leusden.
P. Steeghs, Noord-Parallelweg 25,
Mierlo-Hout, N.Br.

M. F. Koopmans, Wilgenstraat 36-I,
Leeuwarden.
Ir. J. Trip, Maasstraat 68, Hardinxveld.
Mevr. C. Jongenelen-de Klerk, Nieuwe
Markt 51 A, Roosendaal
M. Maassen, Grensstraat 12, Vaals, L.
A. F. Weener, Proosdijerveldweg 163,
Ede.
A. E. Janssens, Lavendelstraat 70, den
Haag.
R. K. de Groot, Krophollerstraat 1,
Son, N.Br.
P. Cremers, Stationsweg 3, Montfort, L.
R. J. Kruiter, Midsland aan Zee,
Terschelling.
R. P. Luppens, Beetsersweg 58 A,
Sellingen, Gron.
Mevrouw van den Brul, Jupiterstraat 8,
Hilversum.
C. L. J. Fokker, Fabritiuslaan 35, Hil-
versum.
J. ten Hoeve, Weissenbruchstraat 24,
Alkmaar.
W. H. M. Rose, Lagezijde 95, Den Haag.
P. van der Weert, Haagweg 717 A, Den
Haag.
W. A. B. M. Geutjes, Eikenstraat 17,
Venlo-Blerick.
J. H. Vostermans, Schoolweg 55, Venlo.